Oświadczenie złożone
przez senatora Waldemara Kraskę
na 7. posiedzeniu Senatu
w dniu 14 marca 2012 r.

Oświadczenie skierowane do ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej Sławomira Nowaka

Szanowny Panie Ministrze!

Polityka transportowa Unii Europejskiej, wyrażona między innymi w białej księdze, ewidentnie zmierza do zrównoważenia transportu poprzez stopniowe wykorzystanie alternatywnych i proekologicznych środków transportu. Według badań z niezależnych ekspertyz za najbardziej ekologiczną formę transportu należy uznać żeglugę śródlądową, co znalazło wydźwięk również w przywoływanej białej księdze.

Jednakże w Polsce sytuacja transportu wodnego śródlądowego wygląda tragicznie. Żegluga na śródlądowych drogach wodnych w ostatnich latach praktycznie zamarła, co można odnotować na przykład w danych Głównego Urzędu Transportowego.

Z informacji przekazywanych przez ówczesne Ministerstwo Infrastruktury wynikało, że w 2010 r. resort we współpracy z Krajowym Zarządem Gospodarki wodnej – zaangażowano też całe środowisko żeglugowe – zleciło opracowanie „Programu rozwoju infrastruktury żeglugi śródlądowej w Polsce". Realizacji opracowania podjęła się firma konsultingowa Ecorys, a kontrakt opiewał na kwotę 160 tysięcy euro. Ministerstwo spożytkowało na ten cel pożyczkę Banku Światowego. Program ten został ostatecznie odebrany przez ministerstwo w lipcu 2011 r.

Należy zwrócić uwagę, że po raz pierwszy podmioty odpowiedzialne w Polsce za śródlądowe drogi wodne opracowały, we współpracy ze środowiskami naukowymi i samorządowymi oraz samymi armatorami, program będący wnikliwą diagnozą sytuacji żeglugi śródlądowej w Polsce oraz prezentujący propozycje niezbędnych zmian zmierzających do poprawy sytuacji transportu wodnego śródlądowego (propozycję programu wieloletniego).

Z uwagi na to chciałbym zadać Panu Ministrowi następujące pytania.

1. Czy Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej zamierza upublicznić omawiany program?
2. Czy dokument ten został przesłany do innych jednostek administracji rządowej i samorządowej w celu przedyskutowania proponowanych w nim rozwiązań?
3. Czy zostanie on również zaprezentowany na posiedzeniu komisji infrastruktury, która przez wiele lat wyrażała zaniepokojenie sytuacją transportu wodnego śródlądowego w Polsce?
4. Czy ministerstwo zamierza w najbliższym czasie przygotować na podstawie opracowania Ecorysu propozycję programu wieloletniego, a jeżeli tak, to w jakiej perspektywie czasowej?
5. Czy trwają rozmowy mające na celu zabezpieczenie środków finansowych na realizację programu, w tym funduszy UE?

W celu podkreślenia wagi tych pytań należy zauważyć, że od przyjęcia programu minęło już ponad pół roku i jak dotąd nie został on udostępniony zainteresowanej opinii publicznej.

Z poważaniem
Waldemar Kraska